

[Indenrigs- og boligministeren.]

tidspunkt at foretage nogen forandring af det princip i loven, at det er de visiterende læger, der beskæftiger sig med denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6073; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4208).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Edvard Sørensen: Idet jeg takker ministeren for fremsættelsen af lovforslaget, skal jeg på mit partis vegne anbefale det til hurtig fremme her i tinget.

Gottschalck-Hansen: I lighed med de ærede tidligere ordførere skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Axel Sørensen: Jeg kan tilsige den højtærede indenrigs- og boligminister mit partis støtte til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det ligger jo på linie med, hvad mit parti gjorde sig til talsmand for ved fremsættelsen af et lovforslag i fjor. Vi foreslog dengang, at der skete en forhøjelse af tilskuddene til drift af sygehuse, og vi opnåede dengang en forhøjelse på 1 kr. pr. indbygger, fra 8 kr. til 9 kr., medens forslaget's øvrige del, gående ud på en forhøjelse af tilskuddene pr. sygedag, ikke vandt tilslutning i det høje ting. Da der nu sker en stærk forøgelse af befolkningen, som stiller større og større krav til sygehuse og sygdomsbekæmpelse og bidrager til forøgede udgifter for amtskommunerne, som disse så godt som ingen indflydelse har på, kan jeg på mit partis vegne tiltræde, at det fremsatte lovforslag nyder fremme.

Niels Kr. Nielsen: Det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet går ud på at forhøje tilskuddet fra

den fælleskommunale udligningsfond til 10 kr. 50 øre pr. indbygger og 5 kr. 75 øre pr. sygedag, hvilket i henhold til lovforslagets bemærkninger vil betyde en merudgift for udligningsfonden på ca. 8,4 mill. kr.

Begrundelsen for lovforslaget er ifølge lovforslagets bemærkninger og den højtærede indenrigs- og boligministers skriftlige fremsættelse dels de stigende sygehusudgifter, dels at det særlig for amtskommunerne vil være vanskeligt at skaffe dækning herfor. Som jeg udtalte i fjor, da et lignende lovforslag var til behandling i det høje ting, fremsat af det radikale venstre, drejer lovforslaget sig ikke om en lettelse i sygehusudgifterne, men derimod om en ændret byrdefordeling, idet skatterne til den fælleskommunale udligningsfond delvis lignes på personer i modsætning til amtsskatterne, der lignes på fast ejendom. At sygehusudgifterne er steget så stærkt, som det er tilfældet — ifølge lovforslagets bemærkninger drejer det sig om en stigning fra 169,7 mill. kr. i 1949—50 til 191,3 mill. kr. i 1950—51 —, synes jeg er forståeligt.

Dels er det en følge af devalueringen, dels har de store skatteforhøjelser, der blev gennemført ved novemberforliget i efteråret 1950, medvirket til, at vort indenlandske pris- og lønningsniveau er steget så meget, at det ikke alene har fordyret produktionsomkostningerne i erhvervslivet, men også har forøget udgifterne til de offentlige anlægsarbejder såvel for staten som for kommunerne, hvadenten det drejer sig om veje, skoler, alderdomshjem eller andet; det samme gælder for sygehusernes vedkommende både med hensyn til byggeudgifter, vedligeholdelsesudgifter, lønningsudgifter og mere. Som jeg udtalte sidste år, da det omtalte lovforslag var til behandling, ville den forskydning i skatterne fra ejendoms-skatterne over på de personlige skatter, som blev foreslået dengang, føre i samme retning, og hvis det foreliggende lovforslag bliver ophøjet til lov, vil det også være med til at drive sygehusudgifterne opad.

Jeg nævnte i fjor ved lovforslagets anden behandling som et eksempel fra det praktiske ligningsarbejde to landmænd, en større landmand med en lille gæld, men også en lille indkomst som følge af dårlig drift, fordi manden var mere interesseret i jagt og jagthunde end i landbrug og derfor år efter år mødte med en lille indkomst, og i modsætning hertil en husmand med en stor gæld, fordi han købte under krigen og derfor har en stor gældsbyrde, men som på grund af flid og dygtighed år efter år møder med en i forhold til ejendommens størrelse stor ind-